

Hebreeën 11

(deel 2)

21 Door het geloof heeft Jakob bij zijn sterven ieder van de zonen van Jozef gezegend en hij boog zich in aanbidding neer, terwijl hij leunde op het uiteinde van zijn staf.

De zonen van Jozef waren Manasse en Efraïm. Er staat in Genesis 48:10 dat Jacob niet kon zien maar dat zijn ogen zwak geworden waren van ouderdom; toen hij stierf was hij 147 jaar.

Geleid door de Geest en in geloof legde Jacob zijn rechterhand op de jongste zoon Efraïm en zijn linkerhand op de oudste zoon Manasse.

Genesis 48:20 verhaalt:

Zo zegende hij hen op die dag; hij zei: Israëel zal met jullie naam zegenen door te zeggen: Moge God u maken als Efraim en als Manasse.

Nog heden ten dage is het bij vrome Joden een gebruik om op de avond van de Sabbat de kinderen op deze wijze te zegenen met de woorden: God make u als Efraïm en als Manasse.

Opmerkelijk is ook de zegen, die Jacob gaf aan zijn zoon Juda, waaruit Jezus is geboren. Jacob zei (Gen. 49:10):

De scepter zal van Juda niet wijken, en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzamen."

Silo ziet op de verschijning van de Messias, die zal gaan heersen en aan wie volken gehoorzaam zullen zijn.

22 Door het geloof heeft Jozef aan het einde van zijn leven gewaagd van de uittocht der kinderen Israëls en voorschriften gegeven over zijn gebeente.

Geloof is de zekerheid van de dingen, die men hoopt, die men

verwacht. Let op de woorden van Jozef aan het einde van zijn leven, genoemd in Genesis 50:24/25:

En Jozef zei tot zijn broers: ik ga sterven, maar God zal zeker naar jullie omzien en jullie uit dit land laten trekken naar het land, dat Hij gezworen heeft aan Abraham, Isaak en Jakob.

En Jozef liet de zonen van Israël zweren: God zal zeker naar jullie omzien en dan moeten jullie mijn beenderen vanhier meenemen.

En die woorden zijn in vervulling gegaan, want in Exodus 13:19 staat:

En Mozes nam de beenderen van Jozef mee, want die had de zonen van Israël plechtig een eed laten zweren en gezegd: God zal zeker naar jullie omzien, en dan moeten jullie mijn beenderen hier vandaan met jullie meevoeren.

23 Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang door zijn ouders verborgen, omdat zij zagen dat het een heel bijzonder kind was. En zij waren niet bevreesd voor het bevel van de koning.

Toen Amram en Jochebed (de ouders van Mozes) het schone en gave kindje Mozes zagen, overlegden zij dat het toch Gods bedoeling niet zou kunnen zijn dat dit kind gedood zou moeten worden volgens het bevel van Farao.

De Heer maakte hen toen in hun hart duidelijk dat Hij een plan met dit kind had.

Daarom durfden zij het bevel van de koning te weerstaan en door geloof wisten zij, dat dit kind geen slachtoffer van Farao zou worden. Deze treffende geschiedenis staat in Exodus 2:1-10.

24 Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de

dochter van de farao genoemd te worden.

25 Hij koos ervoor liever met het volk van God slecht behandeld te worden dan voor een ogenblik het genot van de zonde te hebben.

26 Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon voor ogen.

De smaad waarvoor Mozes koos, is dus een voorafschaduw-
ing van de smaad van Christus.

Mozes hield de blik gericht op de vergelding, zoals ook de Heere Jezus, Die om de vreugde, die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht heeft.
(Hb. 12:2).

De schatten van Egypte hield aardse rijkdom voor Mozes in, maar hij heeft de smaad van Christus een grotere rijkdom geacht. De smaad van Christus

dragen is dus geestelijke rijkdom!

Jezus sprak in Mt. 5:11/12:

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

27 Door het geloof heeft hij Egypte verlaten zonder bevreesd te zijn voor de toorn van de koning. Want hij bleef standvastig, als zag hij de Onzichtbare.

Mozes zag met zijn geloofsoog de eeuwige en onzichtbare God. Door dat geloof was hij niet bevreesd voor de koning en kon hij standvastig en beslist handelen.

28 Door het geloof heeft hij het Pascha ingesteld en het besprenkelen met het bloed, opdat de verdere van de eerstgeborenen hen niet zou treffen.

De instelling van het Pascha is een beeld van het slachten van het Offerlam Jezus.

29 Door het geloof zijn zij door de Rode Zee gegaan als over het droge. Toen de Egyptenaren dat ook probeerden te doen, zijn ze verdronken.

Op bevel van Jahwé moest Mozes zijn staf opheffen en zijn hand over de zee uitstrekken en haar splijten, zodat de Israëlieten midden door de zee konden gaan op het droge (Ex. 14:16).

Mozes had de belofte en ging in geloofsgehoorzaamheid. De Egyptenaren hadden geen belofte, waarop zij zich konden verlaten.

Zij handelden niet uit geloof maar vertrouwden op hun eigen kracht.

Door hun geloofsgehoorzaamheid bereikten de Israëlieten de overkant; de Egyptenaren echter werden verzwolgen.

30 Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, nadat ze tot zeven dagen toe omringd waren geweest

Er was geloof in de levende God voor nodig om iedere dag zo'n stille omgang om Jericho te maken en op de zevende dag zelfs zeven keer.

Voor ons een aansporing om – zoals Hb. 6:11/12 zegt – niet traag te worden, maar navolgers te zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven.

31 Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, omdat zij de verkenners met vrede had ontvangen.

Rachab zei tegen de verspieders:

Ik weet dat de Heere u dit land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is en dat al de inwoners van dit land weggesmolten zijn van angst voor u en voor u sidderen ... want de Heere, uw God, is een God boven in

de hemel én beneden op de aarde. (Jozua 2:9 en 11b)

Uit deze woorden blijkt haar geloof in de levende God van Israël en door dat geloof werd zij gered en opgenomen in het volk Israël. Zij kwam niet om met "de ongehoorzamen" zoals dat in vers 31 staat.

Het huis van Rachab was op de muur van Jericho gebouwd en aan een scharlaken (rood) koord liet zij de twee verspieters zakken, die daarna ontkwamen.

De twee verspieters spraken met haar af, dat Rachab bij de belegering van Jericho dat scharlaken koord aan het venster zou hangen.

Het rode koord wijst naar het bloed van Jezus waardoor aan dat huis redding werd geschonken.

Rachab de hoer, die na een reinigings ceremonie (waarbij zij en haar familie enige tijd buiten de legerplaats van de Israëlieten moest vertoeven zoals Jozua

6:23b verhaald), werd ingelijfd in het volk Israël en zij is daarna gehuwd met de Jood Salmon.

Rachab werd zelfs de stammoe-der van Jezus want in Mt. 1:5 staat: "Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth, Obed verwekte Isaï, Isaï verwekte David, de koning."

Zo werd Rachab de bed-
overgrootmoeder van David, uit
wiens geslacht Jezus is geboren
naar het vlees.

*32 En wat zal ik nog meer zeg-
gen? Want de tijd ontbreekt mij
om te vertellen over Gideon, Ba-
rak, Simson, Jefta, David en
Samuel en de profeten.*

Gideon kreeg de opdracht: Ver-
los Israël uit de greep van Midi-
an (Richt. 6:14). In het geloof
versloeg deze richter met 300
mannen het grote leger van de
Midjanieten.

Debora sprak tot Barak:

Sta op, want dit is de dag waar-
op de Heere Sisera in uw hand

gegeven heeft. (Sisera was de legeroverste van Jabin, de koning van Kanaän)

Is de Heere niet uitgetrokken voor u uit?

Toen daalde Barak van de berg Tabor af met tienduizend man achter zich; en de Heere bracht Sisera met al zijn strijdwapens en heel zijn leger door de scherpte van het zwaard in verwarring vóór Barak, zodat Sisera van zijn wagen afklom en te voet vluchtte." (Rich. 4:14/16).

Simson bad aan het einde van zijn leven: "Heere Heere! Denk toch aan mij en maak mij toch alleen nog deze keer sterk, o God, zodat ik me met één slag op de Filistijnen kan wreken voor mijn twee ogen."

Rich. 16:28 Hij heeft, zoals Hb. 11:34 zegt, in zwakheid kracht ontvangen.

Jefta richtte Israëel zes jaar. Hoewel hij de zoon van een hoer was, had het volk hem tot hoofd en aanvoerder over zich aange-

steld. Zijn geloofsdaden staan in Richteren 11 en 12.

33 Zij hebben door het geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid in praktijk gebracht, beloften verkregen, muilen van leeuwen gesloten.

David heeft door het geloof koninkrijken overwonnen en de profeten hebben in hun ambt gerechtigheid in praktijk gebracht.

Jozua en Kaleb hebben beloften verkregen en muilen van leeuwen zijn gesloten toen Daniël in een leeuwenkuil werd geworpen.

34 Zij hebben de kracht van het vuur geblust, zij zijn aan de scherpte van het zwaard ontkomen, zij hebben in zwakheid kracht ontvangen, zij zijn machtig geworden in de oorlog, legers van vreemden hebben zij op de vlucht gejaagd.

35 Vrouwen hebben hun doden teruggekregen door opstanding uit de dood. anderen zijn gefolterd en namen de aangeboden

verlossing niet aan, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden.

1 Kon. 17:17-24 verhaalt dat de zoon van de weduwe van Zarfath stierf maar door de dienst van de profeet Elia en diens geloof in de levende God weer tot leven kwam.

36 En weer anderen hebben spot en geselslagen verdragen, ja zelfs boeien en gevangenis.

In het apocriefe boek 2 Makka-beeën 6:18/19 staan de volgende woorden:

Eleazar, één der voornaamste schriftgeleerden, een man op jaren en een indrukwekkende verschijning, werd gedwongen varkensvlees te eten.

Maar hij verkoos een roemvolle dood boven een besmeurd leven: hij ging vrijwillig naar de pijnbank."

En vers 30/31 verhalen verder:

Voordat Eleazar onder de slagen bezweek, verzuchtte hij: De Heere weet in zijn heilig wijsheid, dat ik aan de dood kon ontkomen; en al lijd ik in mijn lichaam door de geseling gruwelijke pijnen, in mijn ziel voel ik vreugde dit alles uit eerbied voor Hem te ondergaan.

Zo stierf hij en liet door zijn dood niet alleen aan de jongeren, maar ook aan het grootste deel van het volk een voorbeeld na van edele gezindheid en onvergetelijke deugd."

Voor ons in het nieuwe verbond geldt wat in 1 Cor. 10:25 staat, namelijk dat van al wat in de vleeshal te koop is, wij mogen eten ... want de aarde en haar volheid is des Heren.

We gaan verder met Hebreeën 11:

36 En weer anderen hebben spot en geselslagen verdragen, ja zelfs boeien en gevangenis.

Hoon en geselslagen vielen ook Paulus ten deel zoals hij schrijft in 2 Cor. 11:24 waar staat:

Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één zweepslagen ontvangen, driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd.

Boeien en gevangenschap vielen ook Petrus ten deel, zo beschrijft Lucas in Handelingen 12.

37 Zij zijn gestenigd, in stukken gezaagd, in verzoeking gebracht, met het zwaard ter dood gebracht. Zij hebben rondgelopen, in schapenvachten en geitenvellen. Zij leden gebrek, werden verdrukt en mishandeld.

Stefanus werd gestenigd, Jacobus werd met het zwaard vermoord (Hd. 12:2) en na de dood van Stefanus ontstond vervolging en verstrooiing van de Gemeente. Hand. 8:1/3 vermeldt o.a.

En er ontstond op die dag een grote vervolging tegen de gemeente die in Jeruzalem

was en zij werden allen verspreid over de landstreken van Judea en Samaria.

38 De wereld was hen niet waard. Zij dwaalden rond in afgelegen plaatsen en verbleven op bergen, in grotten en in hollen in de aarde.

De vervolgers van de christenen keurden hen geen plaats op aarde waardig en daarom werden ze naar de woestijnen verdreven waar ze vertoefden in de spelonken en hollen van de aarde.

Denk ook aan de catacomben in Rome waar christenen ondergronds vertoefden.

Deze christenen hebben – zoals Hb. 10:34 vermeldt – de roof van hun eigendommem met blijdschap aanvaard want ze wisten dat ze een beter en blijvend bezit hadden. Ze waren burgers van het rijk in de hemelen.

39 En deze allen hebben, hoewel zij door het geloof een goed getuigenis van God gekregen heb-

ben, de vervulling van de belofte niet verkregen.

Van Abel, Noach en Abraham wordt getuigenis in de Schrift gegeven. Hoewel zij iets wisten van de hemelse heerlijkheid, wisten ze niet genoeg van de plannen, die God met ons voor heeft.

Wij, in het nieuwe verbond, zijn geroepen om de heerlijkheid van onze Heere Jezus te verkrijgen. En dat zijn o.a. Zijn deugden, de vrucht van de Geest (2 Tess. 2:14).

40 Daar God met het oog op ons iets beters voorzien had, opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen

God had iets beters met ons voorzien, zoals staat in Hb. 8:6 namelijk een beter verbond met betere beloften zoals b.v. de belofte genoemd in Openb. 3:21

Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwon-

nen heb en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

"Wie overwint" zegt de Heiland. In de praktijk van alle dag geldt voor ons:

Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.
(Rom. 12:21).